

Esenlik

– Mecaz Adam · 03 Eylül 2020

Yüzüme yansıyan aydınlıktan
Bir dua vaktine girdiğimi anlarım.
Cebimde eskimemiş cümlelerle,
Bir olana avazım çıkana kadar susarım.
İçimdekileri bilene hangi sözle konuşayım.

Dilime yasak ettim dünya kokan cümleleri.
Elif gibi dimdik bir yol var görüyorum.
Okçular tepesinden dönen bir gafıl gibi.
Seni andığım bir anı ölümsüzleştiriyorum.
Sen ki kuşatansın koca evreni.
Tabiata renk verensin nefesinle.
Sığmazken hiçbir yere,
Gönlümde taht kuran bir sultan.
Kölenim kılma beni azade.

Seni anmadığım her an çölde susuz kaldı dilim.
Çıkıp kime anlatayım aşikar yüceliğini.
İsmin saki elinden sunulan aşk sarhoşluğuyken,
Andıkça ismini nasıl huzur bulmayayım.

Heybemde yüklerle geldim kapına,
Hediyeler değil bağışlanacak günahlarla.
Her biri gözümde derya denizken,
Sana geldiğimde her biri zerre
O kadar büyüksün ki,
Bağışla beni, esenlik ver kalbime...